

spæde, spirende og lyse forårssind nu er blevet afløst af det gamle tungsind, at fornyelsen i partiet kun var så kortvarig. Det viste sig altså, at prisen for at samle partiet var en tilbagevenden til den gamle negative linje, hvor det eneste, der kan samle, er kritik og så de nye ufinansierede offentlige udgifter.

Nu har vi i de sidste par dage set en ny overskrift, som er lanceret af Socialdemokraternes nye ledelse, som har prøvet sig med noget, som fru Lotte Bundsgaard også prøvede i dag, nemlig et nyt udtryk, hvor man hævder, at regeringen lever på en anden planet. Det har jeg tænkt lidt over, og da jeg så havde lyttet til fru Lotte Bundsgaards indlæg – for øvrigt for slet ikke at tale om hr. Villy Søvndals indlæg – må jeg egentlig sige: Ja, det tror jeg er rigtigt.

Jeg tror, at vi lever på to forskellige planeter. Regeringen lever på Jorden, altså her på Jorden, hvor politikere er sat i verden for at gøre deres yderste for at sikre de bedst mulige rammer for, at helt almindelige danskere kan skabe sig et godt liv. Så jeg tror, at fru Lotte Bundsgaard har ret, og derved så overlader vi det gerne til ledelsen i Socialdemokratiet at bo i en fjern, fjern galakse ved navn Christiansborg, hvor politikere – i hvert fald visse politikere – åbenbart kun er sat i verden for at gå op i det, som jeg vil betegne som en underlig intern Christiansborgsniksnak løserevet fra den hverdag, der er folks hverdag ude omkring.

Kl. 20.00

Vi har jo set det tydeligt i den dans omkring den varme grød, som oppositionen har vist i dag. Hr. Jens Rohde, fru Pia Kjærsgaard og fru Pia Christmas-Møller lagde jo offensivt ud i dag ved at beskæftige sig med det, der beskæftiger folk i hverdagen, med et forslag til vedtagelse, som tager udgangspunkt i, at det går rigtig godt i Danmark, men som også siger, at det er vigtigt, at vi nu fører en politik, som sikrer, at den økonomiske fremgang kan fortsætte, og at den kommer alle til gode, så Danmark også i fremtiden kan forblive et samfund uden store sociale og økonomiske forskelle. Og så lægger de op til, at der skal føres en politik, hvor vi fortsat gennemfører målrettede forbedringer for de udsatte grupper i det danske samfund, at vi ruster børn og unge bedre til at bryde den negative sociale arv, og at vi sikrer, at det altid kan betale sig at arbejde, også for de lavest lønnede.

Hvad har vi så set i dag? Vi har set en opposition, der i den grad har måttet slå knuder på sig selv for at forklare, hvorfor i alverden de ikke

kan stemme for den her sunde fornuft, som er indeholdt i denne her vedtagelse.

Hvem er det, der ikke kan stemme for, at man skal gennemføre målrettede forbedringer for udsatte grupper? Hvem er det, der ikke kan stemme for, at vi skal ruste børn og unge bedre til at bryde en negativ social arv? Og hvem er det, der ikke kan stemme for, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, også for de lavest lønnede? Det er oppositionen, som bare har måttet slå knuder på sig selv for at forklare, hvorfor de ikke kan stemme for disse selvfølgeligelige ting, vil jeg sige, med en snusfornuft, som viser en klar politisk retning.

Nu lyttede jeg jo opmærksomt til fru Lotte Bundsgaards indlæg, fordi jeg havde regnet med, at vi så i dag kunne få klarhed på et punkt, hvor der i en tid har hersket nogen uklarhed, nemlig spørgsmålet om Socialdemokraternes skattepolitik. Der er gjort mange forsøg. Jeg vil sige, at der er gjort ihærdige forsøg i løbet af debatten på at få bragt klarhed, men jeg sidder tilbage og er forvirret, endda endnu mere end tidligere, efter at have hørt fru Lotte Bundsgaards besvarelser i dag.

Et er, at fru Lotte Bundsgaard kom helt galt af sted med alt det der om, hvor mange penge der kommer i kassen. Vi hørte i debatten, at fru Lotte Bundsgaard havde fået det til, at der på trods af regeringens skattestop var kommet 100 mia. kr. mere i kassen – tror jeg det var – og det fik fru Lotte Bundsgaard så til, at regeringen havde sat skatterne i vejret. Sådan tror jeg at de fleste opfattede det, at det var det, fru Lotte Bundsgaard ville udtrykke, altså at den stigning i provenuet var udtryk for, at skatten var gået i vejret.

Se, det er jo en meget, meget speciel form for logik, for fru Lotte Bundsgaard skyder derved sig selv i foden, for fru Lotte Bundsgaard havde lige sagt, at regeringens skattestop underminerer velfærdssamfundet, hvorefter fru Lotte Bundsgaard siger, at skattestoppet har givet flere penge i kassen. Begge dele kan jo ikke passe. Det kan det bare ikke.

Dertil kommer, at folks virkelighed jo heller ikke passer til fru Lotte Bundsgaards ræsonnement, for alle mennesker ved, at regeringen har gennemført en ærlig skattelettelse, som for en almindelig lønmodtagerfamilie har betydet 10.000 kr. mere om året i rådighed, altså en ærlig skattelettelse, der ikke er slugt op af, at vi har forhøjet andre skatter og afgifter. Derfor er der jo ingen, der kan få det til at passe med det, som fru Lotte Bundsgaard siger. Jeg tror nok, at de gamle